

கொழும்புத் தமிழ் மக்களுக்கு நேர்ந்தவிபத் து
வேள்ளம் வந்தது வேழமும் வந்தது

இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு, கொழும்பிலே இரண்டு நாள் பெருமழை பெய்தது. நகர் முழுதம் வள்ளம் பெருகியது. இங்குள்ள தமிழ் மக்களைனவரும் பிரநும் அவத்திற்கு ஆளானார்கள், வெள்ளத்தால் சேர்ந்த தணபம் ஒழியுமன். மதவேழும் ஒன்று நகரினுள்ளே வந்து சேர்ந்தது. வெள்ளத்துக்கு முதல் தப்பிக்கொள்ள வீட்டிக்குரையாகுதல்உண்டு. வேவழுத்திற்கு என்ன செய்ப முடியுமென் பெருங்குழப்பம்; கஷ்ட நஷ்டங்களோ, கணக்கிலே வெள்ள விபத்து நிவாரணம், வேழிப்பத்து நிவாரணம் என்ற சொல்லிக்கொண்டு, கிவரசரண நிதிக்குப் பொருள் கேட்கப்போவதாக ஏற்றும் அஞ்ச வேண்டாம். உண்மையிலே அப்படி ஒரு ஆபத்து நிகழுவில்லை. இவ்வாறு பொய் சொல்லி, வரசார்சனது அனுதூப உணர்ச்சியைக் கிண்டி விட்டதற்கு மன்னிப்புக் கெட்டுக் கொள்ளுகிறேன். உண்மையை உடனே சொல்லிவிடுகிறேன்.

சமீபத்தில் பூநியகி. M. S. குப்பு
எக்ஷியல் அவர்கள் மகாபூமிட்டிற்கு
வருத்தரான்; இச்சமரளி ஏராழிக்
தது; நகர்பூமியுதம் இடைவெள்ளம்
நிலையெடுத்துப் பெறுகியது. யா
மெல்லாம் தினோ காட்டில்லைவா?

யானைவரும் பீண்டன், “மணியோ
சைவரும் முன்னே” என்பார்கள்.
மணிச்சாலை கெட்டு மக்குந்த ஏங்க
ஞக்கு, அம்பக்குச்சி கூடைக்கொழி
வதற்கு முன், யானைக் காட்சியும்
கிடைத்தத். தமிழ்சை தீயக்கத்
தன் முன்னிலை, தமிழ்க்கலை
யின் ஹீராக்கூட்டியை கப்போராய்
ஏந்திச் சேல்லும், தமிழ்சை வேழ
மாகிய தண்டபாணிதேசிகர் அவர்கள்
வந்த சேர்ந்தார்கள், வெள்ளம்
யாது, வேழும் என்பது இப்பொழுது
அன்பார்களுக்கு விளக்கு மேஜறு
கிணக்கின்றன. இசையுலகை கரு
ம்புக்காடு முழுவதையும் பிருங்க
உறுது எங்களை மற்றில் விசீயத்,
இதே வேழும். இசை வெள்ளத்
தலைப்படு! அந்தப்பின இசைக் கரு
படு உணவுப்! என்ன அதர்ஷ்டம்!
அகல வரன்தலு உபயா உறை
வாப்பதியினுப், இனபம மிகவுக்கிய
தற்கு ஏதுவன தெய்வத் தாழ்க
கலைக்கூடிய பெரும் பொருளைக்
ஷரால்ரும் கமக்கெல்லாப், எங்கள்
பெரு ஈண்பன — தூருங்கரன் —
கனகரத்தினம் ஆவர்களை குழல்ளை
யால் “M. S.”, தேசிகர் போன்ற
வனைச் சுக்கித் மணிச்சிலின வைவும்
கிடைக்குப்பல் அது, சிந்தமணி
தென்டலை டர்சமதல ஸ்ரான்று
ளால் வந்தால் அதன்டோக்கு
மண்டிர. தக்கு எனகரத்துவம் அவர்
வனிலை குழலாலைய நட்பிவருஷங்களாம்,
அது போய்யக்கருணை.

அவர்களைத் தமிழ்களை வேழும் என்றே மரண அழைக்க விடப்பட கடேன். முதன் முதல் கிணிமாற தனியால், தெசிங் செட்கயில்த போது, ஓன் மனத்தல டாக்ஸியில் நினைவே முக்குந்தது. தேர், மத ளாஞ்சு, தலைகளை பலவும் எதிரு அழைப்பதல் டாக்ஸிலும் தன்ட பல்லீல், ஒள்ளுக்கை தெருத்துவின இனசோற் பண்ணபக உறிகு மிடத்து “கள்ளெடும் களை ஏய்க கூவும் துளைக்கிடைவு” என்ற வழங்கி தது பச்சிக்குரை பழுப்பமிடுப் புல வர் ஒருவை. அதனை டாக்டர்த் தேசிகரை தீவிரமும் தீண்டபனி யழைப்பும் வேழத் துறைமுறைப்பர் மரன் அணுகுதல் மகழி யான வீழம் புகன்றன. வளர்வதை டாக்டர் துறைக்களிறு டேவல்வாரை வேற்றெவ ஊது வருணைக்க முடியுமா? தேசிக நவாருண்டப் பக்கார்கள் தீர்வன டட அச்சமுடியில்நடந்தன. பெருங்

പുരാണമ्

ମେମ ପକ୍ଷକଥ୍ର ତୋଟାରସିଙ୍କ

நனு. இது அரக்கேற்றப் படாது பேடகத்துள் இருங்க பொழுது சபாநரயகர் தில்லைவரமுந்தணருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி. “ஓம் உமாபக்தியடைய பேடகத்துள் இருக்கின்றோம்” என்ற கிருவாய் மலர்ந்தருளினார். ஆதனைத் தில்லைவரமுந்தணர்கள் சவாயிகளுக்கு விண்ணப்பஞ்சப்ப, அவர்கோயிற் பூராரணததைச் சபாநரயகர்களுக்கிடில் அரக்கேற்றியநூலினார். இது பார்த்தவன் மகாத்மிபும் சந்தான குரவர் வரலாறு முதலியவற்றுல் அறியலாம். அதிலீராம பாண்டியர் என்னும் அரசர் கார்ம பூராணததை மொழியெயர்த்தனர். வரதுணரம்பாண்டியர், சௌவபுராணத்திலுள்ள பண்ணிரு சங்கதை களுள் இறுதியுள்ள வாயு சங்கதை யைப் படித்தனர். வடமலையைப்பப்பிள்ளையன் என்பவர் மஞ்சபூராணத்தை மொழியெயர்த்தனர். பிரமோத் ராத்திரியினை முதலியன கறப்படும். கிவஞ்சனபேக்கிள் காஞ்சிப்புராணம் முதற்காண்டம் பாடியருளினார். அவர் மாணுக்கராகிய கச்சியப்ப முனிவர் கரஞ்சிப்புராண இரண்டாங்காண்ட மொழியெயர்ப்பும், திருத்தனிகைப் புராணம் பேசுப்புராணம், விகாபகபுராணம், திருவாணக்கைப் புராணமும் பாடியருளினார். இவற்றில் வாற்பாரதப் பொருளும் பிறவும் சிறப்பாகச் சிசாலைப்படும். இன்னும் மொழியெயர்க்கப்பட்டபுராணங்கள் திருக்குற்றுவப்புராணம், அருணசஸ்திராணம், திருத்துருத்தப் புராணம் முதற் பலவாம். இவை யெல்லாம் செய்யுவாத்தினவர யிருத்தல்பற்றி கற்றிருக்கும் மற்றிருக்கும் பயன்படுமுறையில் ஆமுழகநாவலர் முதலியேர் அபபுராணகளுட் கிலவற்றை வசூக்கவியமாகச் செய்து தாங்கள், இங்குமாக இப்பெரி

தேசிகருடைய சங்கீதமே கும்
பிரமனானது, வேழபவனி போன
நது, மயக்குமில்லை. மறத்திடு மில்லை.
மிகக் கிழிப்புடன் கயிக்காயை இல
க்கியத்தை ரோக்கிக் கப்பிரமாகச்
செல்லும் சேரமானுடைய மேந்த
தின் நடையே, தேசிகருடையசிறப்
பயல்பாகும். தேர்மறத்தளவில்லை; த
திரமண்ற; இசைகடைப் பாங்க்கும்
இவர்களுக்கு வேறு சபைந்தம் ஏற்
பட்டு வருகிறது; நான்கு நடைக்கூடு

படத்துக்கற்று. நமது நாட்டின் பூர்வகளை
களெல்லாம் புனித நேர்க்கம் வரவிட்ட
தலை. இன்பசரதனைகளை மட்டும் கொள்ளாமல், நூனோதனைகளைக்
கொள்வது, எங்கள் தத்துவம், கலைகள் ஆற்றல் வரவிட்டது
நூன் சுதநைகள். சிறப்பாக
இருக்கக் கூடிய ரூபம் வரவிட்டது.
இசையனால் ஏரியும் விளக்கம் அவிக்
லாம், குற்பாற்றும் உருசுச் செய்
யலாம், வீரர் வேலுக்கு மட்டங்காத
மத வேழத்தை யாழ்க்காணுத் தடை
யலாம் என்றாலும் இசையின்
அற்புத் தக்கங்கொட்ட பார்ட்டுவாரா
கள். இவற்றிலும் மேம்பட்ட இன்

மனிப்புணர
 மேனிகழுங்காலத்தின் விரிவுகளுஞ்
 செல்கணற
 தசனமலி காலத்தி ஏவுகளு
 மரபாய்ந்து
 பான்கமதருபகரபயி து பாதம்
 மெனும் பரிச்சணாய்த்து

କାନ୍ତିର ପାଦମଣିର ପାଦମଣିର

என்னும் செய்யளவும் அடுத்த
செய்யளவும் இரண்டிலேயும்

ஒசுவடினாற்றும் ஆரணைகளைத்
கீலும், பாதுகாப்புக்கு வீட்டுப்பூ

வினா கலை மன்றத் துறை மன்ற
வினா கலை மன்றத் துறை மன்ற

ஏன் என்னோடு அறமிருப்பது.
ஏற்கும்வாழே, ‘கற்புதே குறை

படிப்பு வேறுபங்கவைக் கண

କିବନ୍ଧୁଣପାଦୁମତକିରଣମହାନ୍ତିର

வருமால சம்பவங்களைக் கூறுவது,
சேதிடத்துக்கேயம், பூரணத்
துக்குப் பொருந்தான்னபர். வருங்
காலத்தை மும் கூறுவது சிறப்பான
முதலிடவரூர் பெறப்படக்கண்.
அவர் கூறுப் பொருந்தாது
பூரண சீட்டுங்கள் அவர்களுக்கு
முதற் பல தீவரக் கம்பந்தமுள்ளன.
அது முன்னரும் காட்டப்பட்டது
மேற்கூறானதை அவணர் அரக்
கர் முனிவர் முதற் பல சாதிகளை
மும் அகப்பட்டத்துனன. கலவெட்டு
முதலிட ஆதாரங்களைக் கடஞ்சுதிய
பன். கூறற்றவன் அளக்கவரின்

பொய்யெனல்: புறங் சமயத்தார்
சைவ சாத்திரகங்களின் உண்மை
உணர்வு புராணங்களைப் பொய்க்
கலத்திலோன்றி புகலுதல் தீயால்
சைவருள்ளும் அங்கனம் கூறபவை
உள்ளதே, அது சைவருக்கு வேதா
கமங்களும் திருமூற்றங்களுடுக்கிட
நாந்த சாஸ்திரகங்களும் பொய்யென
னப் பட்டு சப்யமுயன்றுய் முடியும்.
ஆனால் அவர்களுக்கப்படும்.

ЧИТАНИЕ

[**సిఱ్పి.** ఈ. కుమారశవాయికి తురుకున్లు]

(ମନ୍ତ୍ରବ୍ରାତ)

சிவபூராணங்கள் சிவபெறுமானை
யர்த்தியும் விட்டுனுவைத் தாழ்த்
தியும், விட்டுனு பூராணங்கள் விட்டு
னுவை உயர்த்தியும் சிவனித்
தாழ்த்தியும்சொல்லுதற்குச் சமாகா
னம் என்னைபெனிற் கூறுவார். சிவ
பூராணங்களில் சிவபெறுமானையைப்
ததிக் கூறியது பகுப்தியரசிய அச்
சிவபூராணாபேசா ம். விட்டுனு
வைத் தாழ்த்திக் கூறியது அவ்விட்டு
னுவையே சாரும். விட்டுனுபூரா
ணங்களில் விட்டுனுவை உயர்த்திக்
கூறியது சுவருக்குஅந்தர்யாமியர்ய
டளை சிவபூராணச் சாரும். சிவ
னைத் தாழ்த்திக்கூறியது லீலைக்
தர் முதலிய அனு ருட்டிரார்ஜனைச்
சாரும். இது பரராசபுராணத்திற்
கண்டது.

இதனுல் சிவபூராணங்கள்பற்றும்
சிவ பரத்துவத்தை விளக்குகள்
பேல, விட்டுனு பூராணமும் விட்டு
நூலை அதிட்டிட்டது சிற்கும் சிவ
பெருமானது பாத்துவத்தையே
குறம் என்பதும், ஏனைய பூராணங்க
அம் அவ்வாறே சிவபரத்துவத்தை
யளக்கும் எய்பதும் விட்டுனு பூர
ஞீசௌ அவ்வத் தேவர்களை உப
சாரம் பற்றப் பரமாகக்கூறும் என்
பதும் இத்தித்தான் .

பேர்க்காரணம்: புராணம் என்
பது பழைய வரலாறுகளை உணர்த்
துவது எனப் பொருள்படிம். திரு
வரசாதீதில் உள்ள சிவபுராணம்
எனபதினால் சிவதுடைப் பிரதி
முச்சமையான பழகம் எனக்
காணப்படுகிற குறிப்பு இச்செராவிலின்
பொருளைத் தெரியிக்கின்றது. புரா
ணங்கள், வேதாகமங்களின் சாரங்
கள் இன்னைவன்று சியரயப்பிரமா
நூக்களால் தேற்றி விளக்குதலை
பொங்கம் எனவும் உபதிருங்கணம்
எனவும் பெயர் பூறும்.

புராணம், சிவாயம், மீமாஞ்சலை,
மிருதி என்னும் கன்னகும் வேதத
திந்து உபாவகம் எனப்படும் என
சிவஞானபோத பாதுபதிற்குறை
பட்டது. உலகத்தின்கூடு தேவரை
மூம் ஆடுக்கமும் பாரம்பரியங்களும்
மனுவந்தரங்களும் பாரம்பரியக்கணத
களுமாகய இவ்வைங்கத்தும் ஒதுத
வெள் பஞ்சலட்சண்மூலைவும் பெயர்
பெறும். இங்கே உலகமுன்றுது
சிவத்துவமுதற கதக விதத்திடம்
தத்துவ முகைய சுத்தத்துவப்
டெருளகளும், கரலை தத்துவமுதற
பிரச்சுத கதவுவமிழ்ச்சிய சுத்த

கத்தாத்துவப் பொருள்களும்
குண தத்துவமுறை பிருதினி தத்
துவமீறுகிய அசத்தாத்துவப் பொ
ருள்களுமாகிய ஒருவன் ஒருத்திக்
லூண்மென்று சுட்டி உணரப்படும்
சேதன அசேதனப் பிரபஞ்சங்களை
யார்.

இதிகாசம்:- இதிகாசம் புராணத்
துள் அடங்கும். அங்கே பாரதம்
இர்மூர்யனாம் சிவரக்ஷியம் என்பன
யார், இசிவரக்ஷியம் மகேதிகாசம்
எனவும் பரமேதிகாசம் எனவும்
சிறபபித்துச் சொல்லப்படும். இது
பண்ணிரண்டு அமைக்கலையுடைய
விகாரந்தால்.

மோழிபெயர்ப்பு பராணேதிகாசங்
கள் வட்டமோழியிலைபை இருக்கதல்
பற்றி தமிழ் மொழியிலை வன்னவர்
நித்திப் பினாங் மாநகர்

கட்டுப் பெரும் பயன் தரங்கம்
யின், அவற்றினைத் தமிழிலேமாறி
பெயர்த்துத் தந்தாரும் பலர். அவர்கள் கருணாமிக்க ஷரியாரின் துட்ப
படுவதீர்யவர், முறைக்கடவுள்
அடிப்படைத் தக கொடுச்ச, குமர
ஞோட்டத்தருச்சகராபைக்கச்சியப்ப
வொசாரிபகுவமிகள் என்கபூராணத்
தைமொழுபெயர்த்திருளினார். இது
பூராணங்கட்கெல்லாம் தணியாய்,
பெருங்காப்பியமாய் விலுவுக்கிறது.
இப் பூராணத்துப் பதிப்போர்
வேண்டிய பயணகளை
விடைவில் எய்துவர். ஆறுமுக ஈவு
வர்குவர்கள் ‘ஆகங்கபூராணத்தை
விற்பது பெய்யுள்பேசு வியமா
கக் கேட்பவர்கள், சேஷ் தீக்கம்,
செஸும், புத்திரபக்கியம், சத்தரு
ஜயம், இராசவசியம் முதலியப்பயன்
களைத் தராதம் வேண்டியவர்களே
பெறுவார்கள். இது நெடுகாலார
பலராலும்தநுபவத்தினால் சிசுயித்
துணரப்பட்டனவையா. இது சத

நயம், சுதந்யம், முக்கால அருசுத்து
யம்” என்றைத்தவர்களும் உணர-
லரும். சிவாசாரிய சுவாமிகளின்
மாணுகரங்களே “கீடுகளேயியப்பழந
வியாரல உபதேசக்கண்டம் இயற்
நபட்டது. காந்தபூரணத்துச் சுத
கரசுகளைத் தயிருவன் ஆவர்ச்சியமான
யிபத்தில் வழித்தாக்கி திருவிளை
யடிடமாக்கணம், சுத்த சைவாக்கைய
பரஞ்சுரதி முஸ்லிமால பாடப்பட-
தது. கீர்யமடிராஸ்மை சிதமபச
மரங்மியத்தன வழித்தாக்கி சந்தா
ஞசாம்யரங்கைப்படியபது கவாசாரிய
க்ஷவாமியல் இயற்றப்பறுவியது. இந்
நூலைப்பற்றந்து வரலாறு அறப்தமா

(கொடர்ச்சி 4 -ம் பக்கம்)

திருக்குறள் ஆராய்ச்சி

[இனாவை, வை, அனவரத விநாயகமுர்த்தி]

திருவன்னவர் அறச்சூப்பாலை
இல்லறம், துறவறம் என வகுக்கி
ருக்கின்றார். இல்லறத்தை முதலில்
கூறி அதற்குட்படியாகத் துறவு
றத்தைக் கூறி நூர். துறவறம் இல்ல
றத்தின் வழிவரையுக் கூறுகி அறவு
கையாய்ப் பிறப்பினையுஞ்சி வீடு

கூம், அமைச்சு, கட்டு, அரண் என்ற சொல்லப்பட்ட ஆறங்கங்களையும் நடவடிக்கை என்பதே அவர் கருத்து. ஒரு அரசனிடத்து இஞ்சாலம், இங்கு, மற்றும், ஊக்கம் என்னும் அரண்கு குணங்களும் இந்தக்கவேண்டும்.

"இயற்றலு பீட்டலுக் கத்தலும்
காத்த

வகுத்தலும் வல்ல தாகு'

எனது ராய்ஞர் கரசனது வஸ்லைமையைக் குறிப்பிடுகின்றார். இப்பொருட்பாலில் ராபனுர் கிசேஷ்டமாகக் குழிப்போட வந்தது கல்விகையைப் பற்றித்தான். பூலவர் பெருமக்களால் புழுங்குது பேரந்திரப்படுவது கல்வி தான். குறளிலுள்ள பல பாக்களால் திருவனநூலார் கல்வியினிடத்தே மிகக் கூரவழுடையரென்பதும் பூலவர்களாரால் குறையாத என்புடையவரெனப்பதும் பேறப்படும். கல்வியைப்பற்றி கறவாந்தவர் தாம் உரைக்கப்படுகிறது செய்தி என்பதற்குக் குறளில் அடங்காரமைப்பற்றிக்கலன்று காலாறை, கேள்வி பெண்ணும் மூச்சும் அதிகாரங்களால் உணர்த்துகின்றார். அன்றியும் அறவுடையம், சொல்வன்றை, அவற்றையுடையம் என்பனவுங்கள் போன்று தொடர்புடைய அதிகாரங்களோய்கிறது. இவ்வளவு மிகுதிகளை விவர ஏற்றண்டும் ராபனுர் யாபுறந்துவிட்டன. அல்லது விலங்குகளேன்றும் குருடங்களென்றும் கூறும் வனநூலை, நூல்களினிறி வும் மதிநுட்பமும் உடையவரையிக்கவும் பெற்றுகின்றார். “கண்ணுடையரென்பவர்கள் ஒரு முகத்தான்து - புண் இறைடையாக கலாதவர்கள்”

என்று கற்றவரையும் கல்வாதவரை
யும் குறகின்றார். கல்வியினும் சிற
நத்திட்டாரு பெருள் உலகத்தில்
இருப்பதாக அவர் எண்ணவில்லை;
அதனுடைக்காண் அதனேச் சார்துணை
யிட கந்தகவேண்டுமென்று விதிக்கண
ரு :

“மாத்ரா நாட்டும் அரசாபா
கென்னலுக்குவண்
சாங்குண்ணியுங் கல்லுத் தாழு”
என நும் குறிக்க எண்க. அங்கு
ஏனாக நற்றுவன் திருக்குமட்டும்
உரிமோனவல்ல; நூர்நாட்டுக்கு
மட்டும் உரிச்சயனவல்ல; எல்லா
வருக்கும் எவ்வளாட்டுக்கும் உரிப
வகைனாற குந்தத்துன் இச்குறு
வளில் அகமங்குள்ளன. இத்குறு
க்குத் திருவியலுவரைப் பற்றா

8.ம் பிரிவுக் காலாட்பட்டப்பினர் மலையில் தமது நிலைப்பத் தபாரித்துக் கொள்கின்றனர்:—

தனக்கார்த்தர் மொன்ட்கமரி நவம்பர் மாதத்தில் ஜெர்மானியருக்கெள்ளாகக் கூட தமது தாக்குதலை ஆரம்பித்து ஜெர்மானிப் பாரிகாலப் படைவரிசையைத் தகர்ப்புபத மிகுந்தசாங்கேயுத்தமுணையில் எடுக்கப்பட்ட படம், 11x0.ம் குன்றில் செரோவிலிருந்துமலைகளின் உச்சிக்கு வெள்ளாடுகள் ஏறிச்செல்லும் ஒரு சிறிய பாதைநீளம் பிருத்தானியகாலாட்படையினர் தம் நிலையை அமைக்குக்கொண்டனர், மலையின் உச்சியில்லரிசையாகுள்ள கற்பாறைகளின் மத்தியில் துறப்புகள் பதுங்கியிருப்பதை இப்படம் காட்டுகின்றது. இந்தக் கற்பாறை நிறைந்த நிலத்தைத் தோன்றிச் சுரங்கங்கள் அமைத்துக்கொள்ள முடியாது. தனித்தனி கூடகும் பின்னால் சிரிய கற்களே தருப்புகளை மறைக்கும் முடிகளாக உதவுகின்றன

ரியானேவுக்கு வடமேற்கிலுள்ள ரெக்கொமொன்பினுவில் 5.ம் பிரிவுப்பகுடி சேற்றோம் ஜூர்மானியரோடும் ஒருசேரப் போராடுகின்றனர். மழு சோன் வாரியாகப் பெய்தகொண்டிருக்க, அதனால் நிலம் சேந்தி வாசனங்களென்னாம் புதைய இவ்வாரூசிய நிலைமையிலும் 5.ம் பிரிவுப்படையைச் சேர்ந்த வீரர் ரெக்கொமொன்பினுக் குன்றின் உயிரிலையம்போன்ற உச்சியிடக்கதைக் கைப்பற்றிக் காப்பாற்றினர். இந்த யுத்தத்தின்போது, பெருமழையால் ஏற்பட்ட சேற்று விடுதலைப் பெற்று மோட்டார் சயிக்கள் வீரர் கஷ்டப்பட்டு ஒருவாறு தழுவிக்கொண்டது. குர்ஸிக் கெல்வதை இப்படம் காட்டுகின்றது.

